

רשומות

קובץ התקנות

27 בנובמבר 1958

847

ט"ו בכסלו תשי"ט

עמוד

	תקנות מס הכנסה (פטור והנחות בישובי הדרום והיאחזויות נה"ל) (תיקון), תשי"ט—1958
354	תקנות בריאות העם (מלחמה במלריה) (תיקון), תשי"ט—1958
354	החלטת הכנסת בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס
355	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 2), תשי"ט—1958
355	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 3), תשי"ט—1958
356	צו מס הבולים (עינוגים) (פטור) (מס' 6), תשי"ט—1958
356	צו יצוא (סחורות מותרות ביצוא ללא רשיון מיוחד), תשי"ט—1958
358	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מכסימליים) (מס' 3), תשי"ט—1958
	מדור לשלון מקומי
359	צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (תיקון מס' 2), תשי"ט—1958
359	צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (הבל יבנה, תיקון מס' 2), תשי"ט—1958
360	צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 2), תשי"ט—1958
360	צו המועצות המקומיות (השטח הכפרי של פתח-תקוה) (ביטול) (תיקון), תשי"ט—1958
361	חוק עזר לירושלים (רשימות לאופניים) (תיקון), תשי"ט—1958
361	חוק עזר לחדרה (הדברת עשבי בר), תשי"ט—1958
363	חוק עזר לפתח-תקוה (אספקת מים) (תיקון), תשי"ט—1958
365	חוק עזר לפתח-תקוה (הדברת עשבי בר), תשי"ט—1958
366	חוק עזר לאבן-יהודה (אגרת תעודת אישור), תשי"ט—1958
367	חוק עזר להדר-רמתיים (הריסת מבנים מסוכנים), תשי"ט—1958
368	חוק עזר לנשר (אגרת תעודת אישור), תשי"ט—1958
369	חוק עזר לעזתה (עקירת עצים), תשי"ט—1958
370	חוק עזר לקרית-מוצקין (רשימות לרוכלים והפיקוח עליהם), תשי"ט—1958
372	חוק עזר לראש-פינה (אספקת מים), תשי"ט—1958

פקודת מס הכנסה, 1947

תקנות בדבר פטור והנחות ממס על הכנסות של תושבים
בישובי הדרום ובהיאחזויות נח"ל

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 88 ו-82 לפקודת מס הכנסה, 1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1.	בתוספת לתקנות מס הכנסה (פטור והנחות בישובי הדרום והיאחזויות נח"ל), תשי"ז—1957, במקום "עין רדיאן" יבוא "יטבתה".	תיקון התוספת
2.	לתקנות אלה ייקרא "תקנות מס הכנסה (פטור והנחות בישובי הדרום והיאחזויות נח"ל) (תיקון), תשי"ט—1958".	השם

כ"ט בחשוון תשי"ט (12 בנובמבר 1958) (חמ 723110)

לוי אשכול
שר האוצר

¹ ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1568, עמ' 77; ס"ח 178, תשט"ו, עמ' 58.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 692, תשי"ז, עמ' 1216; ק"ת 823, תשי"ח, עמ' 1888.

פקודת בריאות העם, 1940

תקנות בדבר מלחמה במלריה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 52 ו-70 לפקודת בריאות העם, 1940, אני מתקין תקנות אלה:

1.	תקנת משנה (3) לתקנה 20 לתקנות בריאות העם (מלחמה במלריה), 1941 ² — בטלה.	תיקון תקנה 20
2.	לתקנות אלה ייקרא "תקנות בריאות העם (מלחמה במלריה) (תיקון), תשי"ט—1958".	השם

אני מאשר, (חמ 77357)
ו' בכסלו תשי"ט (18 בנובמבר 1958)

ש. זימן
המנהל הכללי בפועל למשרד הבריאות

ישראל ברזילי
שר הבריאות

¹ ע"ר 1940, תוס' 1 מס' 1065, עמ' 101.
² ע"ר 1941, חוס' 2 מס' 1121, עמ' 1689.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 24), תשי"ט—1958, שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו. נתקבלה בכנסת ביום ו' בכסלו תשי"ט (18 בנובמבר 1958).

בנימין מין (חמ 72801)
סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, הש"ס, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 204; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159.
² ק"ת 828, תשי"ט, עמ' 8.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה),
תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956, ובאישור ועדת הכספים של הכנסה, אני מצווה לאמור:

1. איגרות החוב שיוצאו על ידי מוסד ישראל לתעשייה בע"מ בשנת 1958 בסכום כולל של 15 מיליון לירות, נושאות ריבית של 6% לשנה, ושתקופת פרעונן 12 שנה מיום הוצאתן — ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום המס, חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכות מאותה ריבית לפי סעיף 31 (7) לפקודת מס הכנסה, 1947.²
2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 2), תשי"ט—1958“.

ז' בכסלו תשי"ט (19 בנובמבר 1958)

(חמ 72650)

לוי אשכול

שר האוצר

¹ ס"ח 201, השט"ה, עמ' 52.
² ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1568, עמ' 77.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה),
תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956, ובאישור ועדת הכספים של הכנסה, אני מצווה לאמור:

1. איגרות החוב שיוצאו על ידי החברה להשקעות של בנק לאומי לישראל בע"מ בשנת 1958 בסכום כולל של 3 מיליון לירות, נושאות ריבית של 6% לשנה, צמודות דולר, ושתקופת פרעונן 13 שנה מיום הוצאתן — ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום המס, חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכות מאותה ריבית לפי סעיף 31 (7) לפקודת מס הכנסה, 1947.²
2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 3), תשי"ט—1958“.

ז' בכסלו תשי"ט (19 בנובמבר 1958)

(חמ 72650)

לוי אשכול

שר האוצר

¹ ס"ח 201, השט"ה, עמ' 52.
² ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1568, עמ' 77.

פקודת מס הבולים

צו בדבר פטור עינוגים מסויימים ממס בולים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 74 (5) (ג) לפקודת מס הבולים¹, אני מצווה לאמור:

1.	כרטיסי כניסה לתחרות הבינלאומית לשחמט שמחירם אינו עולה על שתי לירות, פטורים ממס.	פטור
2.	תחולתו של צו זה היא מיום י"ח בחשון תשי"ט (1 בנובמבר 1958) ועד יום י"ח בכסלו תשי"ט (30 בנובמבר 1958).	תחלה
3.	לצו זה ייקרא "צו מס הבולים (עינוגים) (פטור) (מס' 6), תשי"ט—1958".	השם

ד' בכסלו תשי"ט (16 בנובמבר 1958) (המ' 72802)
 לוי אשכול שר האוצר

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ג, עמ' 1302; ס"ח 235, תשי"ט, עמ' 187.

פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939

צו בדבר יצוא הסחורות ללא רשיון מיוחד

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1.	על אף האמור בצו מתן רשיונות יצוא, 1940 ³ , מותרות ביצוא הסחורות המפורטות בהוספת הראשונה, אם נתמלאו כל התנאים הבאים:	יצוא מותר
	(1) הן יוצרו בישראל;	
	(2) החשלוּם בעדן הוא כנגד דוקומנטים באמצעות בנק סוחר מוסמך, כמשמעותו בתקנות ההגנה (כספים), 1941 ⁴ , או מכתב אשראי בנקאי בלתי חוזר או אקצפט בנקאי או ערבות בנק בחוץ לארץ לבנק סוחר מוסמך כאמור בארץ לתקופה שלא תעלה על ששה חדשים;	
	(3) התמורה בעדן היא בדולרים של ארצות-הברית של אמריקה או של קנדה, בלירות שטרלינג, במרקים של גרמניה המערבית הניתנים להעברה, בפרנקים שווייצריים או בלגיים, בכתרים שוודיים, פלורנינים הולנדיים או לירות איטלקיות;	
	(4) לגבי הסחורות המפורטות בתוספת השניה הוגש תחילה לגובה המכס אישור בכתב מאת נציג מוסמך של משרד המסחר והתעשייה כי הן ראויות ליצוא.	

¹ ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 968, עמ' 187.
² ע"ר הש"ה, תוס' א מס' 2, עמ' 1.
³ ע"ר 1940, תוס' 2 מס' 982, עמ' 159.
⁴ ע"ר 1941, תוס' 2 מס' 1133, עמ' 1360.

תחילה

2. (א) הרשות המוסמכת רשאית להורות בהוראה מיוחדת שהוראות סעיף 1 לא יחולו על אדם ששמו נקוב בהוראה האמורה.

(ב) לא תשתמש הרשות המוסמכת בסמכותה לפי סעיף קטן (א) אלא אם היה יסוד סביר להניח כי אותו אדם עבר עבירה על המשק, כמשמעותו בחוק למניעת הפקעת שערים וספסרות (שיפוט), תשי"א—1951⁵, או ביצע או עומד לבצע יצוא בתנאים שבהם לא היתה נותנת לו את הרשיון אלמלא הוראות סעיף 1.

דינים אחרים

3. צו זה בא להוסיף ולא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.

השם

4. לצו זה ייקרא "צו יצוא (סחורות מותרות ביצוא ללא רשיון מיוחד), תשי"ט—1958".

תוספת ראשונה

(סעיף 1)

1. פוספטים	15. מוצרי פרי הדר
2. ברום ים המלח	16. שימורי פירות וירקות
3. דשנים וחמרים כימיים	17. רסק ומיץ עגבניות
4. שיני חרסינה	18. שמני מאכל
5. חוטי ומוצרי סרן	19. אבקות מרק
6. קרטון גלי	20. משקאות משכרים
7. לבידים, פנלים ולוחות ציפוי	21. מכוניות
8. לוחות בידוד	22. מכונות ואביזרים לתעשיית מזון
9. מלט	23. צינורות ואביזרים להשקאה
10. זכוכית	24. כלי עבודה ממתכת
11. שיש	25. מבעירי נפט ותנורים
12. צמיגים, אבובים וקמלבק	26. ממוגי אויר
13. מקררים	27. עפרונות
14. סכיני גילוח	28. אשלג

תוספת שנייה

(סעיף 1 (4))

1. מוצרי פרי הדר	4. שמני מאכל
2. שימורי פירות וירקות	5. אבקות מרק
3. רסק ומיץ עגבניות	6. משקאות משכרים

כ"ח בחשוון תשי"ט (11 בנובמבר 1958)
(הח 740507)

פ נ ח ס ס פ י ר
שר המסחר והתעשייה

⁵ ס"ח 68, תשי"א, עמ' 40.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר קביעת מחירים מכסימליים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957,¹ אני מצווה לאמור:

1. בצו זה — „נפת” — כאמור בהודעה על חלוקת שטח המדינה למחוזות ונפות ותיאורי גבולותיהם.² 2. המחיר המכסימלי לקילוגרם תפוחי זהב מסוג שמוטי הוא במכירה — (1) בנפות ירושלים, צפת, כנרת, ירדאל, עכו, אשקלון ובאר-שבע — (א) לקמעונאי 135 פרוטות; (ב) לצרכן 185 פרוטות; (2) ביתר שטחי המדינה — (א) לקמעונאי 125 פרוטות; (ב) לצרכן 175 פרוטות. 3. המחיר המכסימלי לקילוגרם אשכוליות הוא במכירה — (1) בנפות ירושלים, צפת, כנרת, ירדאל, עכו, אשקלון ובאר-שבע — (א) לקמעונאי 170 פרוטות; (ב) לצרכן 220 פרוטות; (2) ביתר שטחי המדינה — (א) לקמעונאי 160 פרוטות; (ב) לצרכן 210 פרוטות. 4. המחיר המכסימלי לקילוגרם לימונים הוא במכירה — (1) בנפות ירושלים, צפת, כנרת, ירדאל, עכו, אשקלון ובאר-שבע — (א) לקמעונאי 260 פרוטות; (ב) לצרכן 335 פרוטות; (2) ביתר שטחי המדינה — (א) לקמעונאי 250 פרוטות; (ב) לצרכן 325 פרוטות. 5. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מכסימליים) (מס' 3), תשי"ח—1958”.	הגדרות מחיר מכסימלי לתפוחי זהב מסוג שמוטי מחיר מכסימלי לאשכוליות מחיר מכסימלי ללימונים השם

י"א בכסלו תשי"ח (23 בנובמבר 1958)
(הט 74111)

פ נ ח ס פ י ר
שר המסחר והתעשייה

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² י"פ 531, תשי"ח, עמ' 761.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר ישוב שיתופי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח—1958³, במקום הגדרת "ישוב שיתופי" תבוא הגדרה זו:

"ישוב שיתופי" — קיבוץ, קבוצה, מושב עובדים, מושב שיתופי, לרבות ישוב שלפחות שמונים למאה מתושביו שהם בני 18 ומעלה מאוגדים באגודה השיתופית להתיישבות ושהמועצה מכירה בו כישוב שיתופי לצורך צו זה."

2. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (תיקון מס' 2), תשי"ט—1958".

א' בכסלו תשי"ט (13 בנובמבר 1958)
(חמ' 8001)

ישראל בריהודה
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 797, תשי"ח, עמ' 1256; ק"ח 834, תשי"ט, עמ' 108.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה האזורית חבל יבנה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. אחרי סעיף 1 לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (חבל-יבנה, תיקון), תשי"ט—1958³, ירוסף סעיף זה:

"הוראות מעבר 1א. בכל מקום בחיקוק שמדובר בו ב"יבנה" יראו כאילו מדובר ב"חבל-יבנה".

2. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (חבל-יבנה, תיקון מס' 2), תשי"ט—1958".

א' בכסלו תשי"ט (13 בנובמבר 1958)
(חמ' 8001)

ישראל בריהודה
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 838, תשי"ט, עמ' 200.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר השווי לצורך ארנונה של בנין

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 73³ לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950, בהגדרה "השווי לצורך ארנונה של בנין", בפסקה (2), במקום "חלה על הבנין פקודת הגבלת שכר דירה (דירות), 1940, או פקודת ההגבלות על שכר דירה (בתי עסק), 1941" יבוא "חל על הבנין חוק הגנת הדייר, תשי"ד—1954⁵, או חוק הגנת הדייר, תשט"ו—1955⁶".
2. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 2), תשי"ט—1958".

תיקון
סעיף 73

השם

ט"ז בחשוון תשי"ט (30 באוקטובר 1958)
(המ 8011)

ישראל ברייהודה
שר הפנים

- 1 ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
- 2 ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
- 3 ק"ח 464, תשי"ד, עמ' 1151.
- 4 ק"ח 127, תשי"א, עמ' 178.
- 5 ס"ח 151, תשי"ד, עמ' 92.
- 6 ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 151.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר ביטול המועצה המקומית לשטח הכפרי של פתח-תקוה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 12 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. במקום סעיף 4 בצו המועצות המקומיות (השטח הכפרי של פתח-תקוה) (ביטול), תשי"ט—1958³, יבוא סעיף זה:
"תחילה 4. תחילתו של צו זה היא ביום כ"א באדר ב' תשי"ט (31 במרס 1959)".
2. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (השטח הכפרי של פתח-תקוה) (ביטול) (תיקון), תשי"ט—1958".

החלפת סעיף 4

השם

ו' בכסלו תשי"ט (18 בנובמבר 1958)
(המ 84818)

ישראל ברייהודה
שר הפנים

- 1 ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
- 2 ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
- 3 ק"ח 886, תשי"ט, עמ' 156.

פקודת העיריות, 1934

פקודת התעבורה

חוק עזר לירושלים בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה, מתקינה מועצת עיריית ירושלים חוק עזר זה:

1. בסעיף 2 לחוק עזר לירושלים (רשיונות לאופניים) תשי"ב—1952* (להלן — חוק העזר העיקרי), בסעיף קטן (ב), במקום „10 ל"י" יבוא „500 לירות".
2. בסעיף 3 לחוק העזר העיקרי, בסעיף קטן (ה), במקום „שתי לירות" יבוא „שלוש לירות".
3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לירושלים (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשי"ט—1958".

גרשון אגרון

ראש עיריית ירושלים

נתאשר.

כ"ב בחשוון תשי"ט (5 בנובמבר 1958)
(המ' 878004)

אני מסכים.

משה כרמל

שר התחבורה

ישראל ברייהודה

שר הפנים

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק עכ"ה, עמ' 1271.

³ ק"ת 258, תשי"ב, עמ' 740; ק"ת 416, תשי"ד, עמ' 322.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחדרה בדבר הדברת עשבי בר

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית חדרה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„בעל נכסים" — לרבות אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;
„העירייה" — עיריית חדרה;
„מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;
„נכסים" — בנין או קרקע שבתחום העירייה, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים;

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

„ראש העיריה“ — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„עשבי בר“ — צמחיה בלתי תרבותית שלא טופחה בידי אדם במיוחד לשיפור הגוף או למטרה מועילה אחרת, כולל קוצים, ברקנים, דרדרים וכיוצא בהם.

2. בעל נכסים או המחזיק בהם חייב להדביר עשבי בר הנמצאים בנכסיו.

3. (א) ראש העיריה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האדם שעבר על הוראות סעיף 2 להדביר עשבי בר ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם כך בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

4. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש העיריה לפי סעיף 3 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית העיריה לבצע את העבודה הדרושה להדברת עשבי הבר ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

5. (א) ראש העיריה רשאי במל עת להיכנס לנכסים על מנת לבדקם, לבקדם ולעשות בהם כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש העיריה ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

6. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום העיריה.

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 20 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3 (ג) והעיריה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 2 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או אחרי הרשעתו בדין.

8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחדרה (הדברת עשבי בר)“, תשי"ט—1958.

יצחק וידרקר
ראש עיריית חדרה

נתאשר.
י"ב באלול תשי"ח (28 באוגוסט 1958)
(הט 76501)

ישראל ברייהודה
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לפתח-תקוה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹ מתקינה מועצת עיריית פתח-תקוה חוק עזר זה:

1. בסעיף 4 לחוק-העזר לפתח-תקוה (אספקת מים), חשט"ז—1955² (להלן — חוק העזר העיקרי), אחרי סעיף קטן (ב) יוסף סעיף קטן זה:
"א) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים שנקבעו על-ידיו כאמור בסעיף קטן (ב) באביזרים אחרים."
2. במקום סעיף 6 לחוק העזר העיקרי יבוא סעיף זה:
"החלפת מונה 6. (א) לא יתקין אדם מונה אלא אם הוא מנהל או בעל רשיון לפי סעיף 2.

תיקון סעיף 4

החלפת סעיף 6

(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן לרכוש מונה עם אביזרים לפי דרישת המנהל לשם התקנתם על ידי המנהל, והצרכן חייב למלא אחרי הדרישה כאמור תוך 40 יום; לא מילא הצרכן אחרי הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מונה ואביזרים לשם התקנתם על-ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם.

(ג) הצרכן שלא שילם את התמורה האמורה בסעיף קטן (ב), ישלם למועצה דמי החזקת מונה בשיעור שנקבע בתוספת.
(ד) צרכן שיש לו יסוד לחשוד שמונה שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי לדרוש שהמונה ייבדק ויתוקן על-ידי המנהל.

(ה) לא פעל מונה כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שיקבע אותה לפי התצורות הממוצעת במשך החודש שקדם לאותה תקופה ובמשך החודש שלאחריה.
(ו) בעד התקנת מונה ישלם הצרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ז) הצרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למונה שבחזקתו וישא בהוצאות בדיקתו ותיקונו מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מפקידי העירייה או פועליה בשעת מילוי תפקידם או כתוצאה משימוש סביר.
(ח) המנהל רשאי לדרוש מהצרכן להחליף מונה במונה חדש לאחר שיאשר בכתב כי המונה שהותקן אינו ניתן לתיקון; אולם אם המונה אינו ניתן לתיקון כתוצאה משימוש סביר, לא ידרוש המנהל מהצרכן להחליף את המונה אלא לאחר עבור שש שנים מיום התקנתו. הוראות סעיף קטן (ב) יחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין."

ביטול סעיף 7

החלפת סעיף 10

3. סעיף 7 לחוק העזר העיקרי — בטל.

4. במקום סעיף 10 לחוק העזר העיקרי יבוא סעיף זה:

10. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל רשת פרטית להפקיד בקופת העירייה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום המשוער בעד צריכת המים של הצרכן במשך שלושה חדשים."

תיקון סעיף 15

5. בסעיף 15 לחוק העזר העיקרי, בסעיף קטן (א) בפסקה (1), לפני "לבדוק" יוסף "להתקין מונה".

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ת 587, חשט"ז, עמ' 231.

	6.	בסעיף 16 לחוק העזר העיקרי, אחרי סעיף קטן (ד) יוסף סעיף קטן זה: „(ה) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאהר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה שלא בשעות שייקבעו על-ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום העיריה.“	תיקון סעיף 16
	7.	בתוספת לחוק העזר העיקרי — (1) פרט ה' — בטל; (2) במקום פרט ו' יבוא פרט זה: „ג. דמי החזקת מונה (סעיף 6(ג)) — 1. לצריכה ביהית — לחודש לכל צרכן — 2. במקרים אחרים — לחודש לכל צרכן — 1"– $\frac{3}{4}$ " 2"– $1\frac{1}{2}$ " למעלה מ"2" — לכל 1" (3) במקום פרט ז' יבוא פרט זה: „ג. אגרת התקנת מונה (סעיף 6(ז)) עד 1" — מ"1 $\frac{1}{2}$ עד 2" — למעלה מ"2" — (4) בפרט ח' במקום פסקה 2 תבוא פסקה זו: „2. במקום שהותקן מונה — 1. שימוש ביתי בעד 15 מ"ק מים הראשונים או חלק מהם לחודש לגינה — עד 720 מ"ק לתקופת אפריל–נובמבר ועד בכלל — לכל מ"ק לכל מ"ק נוסף 2. שימוש חקלאי — לכל מ"ק 3. לתעשייה המשתמשת במים לייצור — לכל מ"ק 4. לבתי-מסחר ל-10 מ"ק או חלק מהם לחודש לכל מ"ק נוסף 5. לבתי-מלאכה ל-10 מ"ק או חלק מהם לחודש לכל מ"ק נוסף 6. קיוסקים ל-10 מ"ק לחודש או חלק מהם לכל מ"ק נוסף 7. חנות דגים — לכל מ"ק (5) במקום פרט ט' יבוא פרט זה: „ט. אגרת חידוש חיבור (סעיף 13(ג)) 1"– $\frac{3}{4}$ " 1 $\frac{1}{2}$ " ומעלה	תיקון התוספת
האגרה בלירות			
0.250			
0.500			
0.500			
1.000			
"0.500			
10.000			
15.000			
"20.000			
0.750			
0.050			
0.080			
0.050			
0.075			
2.000			
0.250			
1.500			
0.200			
1.000			
0.100			
"0.050			
5.000			
"10.000			
	8.	לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לפתח-תקוה (אספקת מים) (תיקון), תשי"ט—1958.“	השם
		י. פיינברג	
		ראש עיריית פתח-תקוה בפועל	
		נחאשר.	
		ז' בחשון תשי"ט (21 באוקטובר 1958)	
		ישראל ברית-ה	
		שר הפנים (חמ 892009)	
		שר הפנים	

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לפתח-תקוה בדבר הדברת עשבי בר

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית פתח תקוה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
"בעל נכסים" — לרבות אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;
"העירייה" — עיריית פתח-תקוה;
"מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;
"נכסים" — בנין או קרקע שבתחום העירייה, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים;
"ראש העירייה" — לרבות אדם שראש העירייה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
"עשבי בר" — צמחיה בלתי תרבותית שלא טופחה בידי אדם במיוחד, לשיפור הנוף או למטרה מועילה אחרת, כולל קוצים, ברקנים, דרדרים וכיוצא בהם.
2. בעל נכסים או המחזיק בהם חייב להדביר עשבי בר הנמצאים בנכסיו.
3. (א) ראש העירייה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האדם שעבר על הוראות סעיף 2 להדביר עשבי בר ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם כך בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.
(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).
(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.
4. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש העירייה לפי סעיף 3 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית העירייה לבצע את העבודה הדרושה להדברת עשבי הבר ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.
5. (א) ראש העירייה רשאי בכל עת להיכנס לנכסים על מנת לבדקם, לבקדם ולעשות בהם כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם לראש העירייה ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
6. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום העירייה.

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 סס' 414, עמ' 1.

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3 (ג) והעיריה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 2 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או אחרי הרשעתו בדין.
8. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לפתח-תקוה (הדברת עשבי בר), תשי"ט—1958".

נתאשר.
 י"ב באלול תשי"ח (28 באוגוסט 1958)
 (המ 76501)

פ. רשיש
 ראש עיריית פתח-תקוה

ישראל בריהודה
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאבן-יהודה בדבר אגרת תעודת אישור

בחוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית אבן-יהודה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 "המועצה" — המועצה המקומית אבן-יהודה;
 "ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב.
2. המבקש מאת ראש המועצה תעודה, אישור תעודה או קיום תעודה, ישלם למועצה אגרות אלה:
 (1) בענין הנוגע לקרקעות וירושות — 3 לירות;
 (2) בכל ענין אחר — 500 פרוטות.
3. המבקש מאת ראש המועצה העתק מתעודה, ישלם למועצה אגרה בסך 500 פרוטות.
4. ראש המועצה רשאי ליתן תעודה או העתק ממנה, לאשרה או לקיימה, בלי כל תשלום או בתשלום מופחת, כשהמבקש הוא עני או מוסד לצרכי צדקה, תרבות, חינוך או דת, שמטרתו אינה הפקת רווחים.
5. חוק עזר לאבן-יהודה (אגרת תעודת אישור), תשי"א—1951 — בטל.
6. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לאבן-יהודה (אגרת תעודת אישור), תשי"ט—1958".

נתאשר.
 ל' בתשרי תשי"ט (14 באוקטובר 1958)
 (המ 81003)

יחיאל זלינגר
 ראש המועצה המקומית אבן-יהודה

ישראל בריהודה
 שר הפנים

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ת 144, תשי"א, עמ' 560.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לתדר-רמתיים בדבר הריסת מבנים מפוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית הדרי-רמתיים חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בנין” — מבנה בנוי מאבן, ביטון, טיט, ברזל, עצים או מכל חומר אחר, לרבות יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גוזזתרה, כרכוב או בליטה וכן חלק מבנין או דבר המחובר אליו, סוללת עפר, גדר, משוכה או מבנה אחר המקיף או הגודר או המכוון להקיף או לגדור כל אדמה או שטח;
„בעל” — לרבות אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נתון הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבאיכוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום;
„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בבנין כבעל או כשוכר או ככל אופן אחר;
„מהנדס” — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מהנדס המועצה וכל אדם שהמהנדס העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה;
„המועצה” — המועצה המקומית הדרי-רמתיים;
„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

עריכת בדיקה

2. (א) בעל בנין חייב להחזיק את בנינו במצב המבטיח את שלום המחזיקים בו ואת שלום הציבור.
(ב) חושד בעל בנין או מחזיק בו כי הבנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, יודיע על כך מיד לראש המועצה.
(ג) ראש המועצה יורה למהנדס לערוך, מוזמן לזמן, ובמקרה שקיבל הודעה, מיד אחרי קבלתה, סקר על בנינים העלולים להיות סכנה כאמור בסעיף קטן (ב). המהנדס שערך את הבדיקה, חייב להגיש דין וחשבון לראש המועצה תוך 24 שעות לאחר עריכת הבדיקה.

הודעות

3. (א) סבור ראש המועצה על פי דין וחשבון שנערך לפי סעיף 2 כי בנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, רשאי הוא לדרוש בהודעה בכתב מבעל הבנין לבצע את העבודות המפורטות בה תוך התקופה ובאופן שנקבעו בהודעה.
(ב) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.
(ג) לא מילא בעל בנין אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א) או ביצע את העבודות שלא באופן המפורט בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודות ולגבות מבעל הבנין את הוצאות הביצוע.

ביצוע עבודות על ידי ראש המועצה

4. אישר המהנדס לאחר בדיקה כי בנין נתון במצב שיש בו משום סכנה תכופה למחזיקים או לציבור, רשאי ראש המועצה, באישורו של הממונה על המחוז, לבצע את העבודות הדרושות לשם הריסת הבנין ולגבות את הוצאות הביצוע מאת בעל הבנין.

אישור סכום ההוצאות

5. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות לפי הסעיפים 3 או 4, יכריע המהנדס בדבר הסכום באישור בכתב.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 ס' 1154, עמ' 119.

6. (א) ראש המועצה רשאי להיכנס, בכל זמן סביר, לכל בנין כדי לברר את מצב הבנין או כדי לבצע עבודות בהתאם להוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

סמכות
ראש המועצה
להיכנס לבנין

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי אדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או שהוצגה במקום בולט בבנין שבו דנה ההודעה, או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום המועצה.

מסירת הודעות

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף חמש לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

ענשים

9. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר להדרגותיים (הריסת מבנים מסוכנים) תשי"ט—1958".

השם

ב. א ב נ

נתאשר.

כ"ז באלול תשי"ח (12 בספטמבר 1958) ראש המועצה המקומית הדרגותיים
(חמ 821816)

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לנשר בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית נשר חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
"המועצה" — המועצה המקומית נשר;
"ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך בכתב על ידי ראש המועצה.
2. המבקש מאת ראש המועצה תעודה, אישור תעודה או קיום תעודה, ישלם למועצה אגרות אלה:
(1) בענין הנוגע לקרקעות וירושות — 2 לירות;
(2) בכל ענין אחר — 1.500 לירות.
3. המבקש מאת ראש המועצה העתק מתעודה ישלם למועצה מחצית האגרה המשתלמת לאותה התעודה לפי סעיף 2.
4. ראש המועצה רשאי ליתן תעודה, לאשרה או לקיימה בלי כל תשלום או בתשלום מופחת, כשהמבקש הוא עני או מוסד לצרכי צדקה, תרבות, חינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים.

הגדרות

אגרת תעודה

אגרת העתק

הנחות
ופטור מתשלום

¹ ע"ר 1941, חו"ס 1 מס' 1154, עמ' 119.

5. חוק עזר לנשר (אגרת תעודת אישור), תשי"ד—1954² — בטל. ביטול
6. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לנשר (אגרת תעודת אישור), תשי"ט—1958". השם

נתאשר.
 כ"ו בחשוון תשי"ט (9 בנובמבר 1958)
 ראש המועצה המקומית נשר
 (חמ 841707)

ישראל בריהודה
 שר הפנים

² ק"ת 446, תשי"ר, עמ' 757.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעזתה בדבר עקירת עצים

בחוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית עזתה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 "המועצה" — המועצה האזורית עזתה;
 "ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידיו לענין חוק עזר זה;
 "עקירת עץ" — כריתת עץ, שבירתו, שריפתו, או סילוקו.
2. לא יעקור אדם עץ, אלא לפי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
3. מתן היתר או סירוב לתתו, קביעת תנאי נתינתו, התלייתו וביטולו מסורים לשיקול דעתו של ראש המועצה.
4. בעד היתר לעקירת עץ תשולם למועצה אגרה בשיעור זה:
לירות	
5	כשהעץ שהיה לעקרו היה — עד 5 שנים
10	למעלה מ-5 עד 15 שנה
20	למעלה מ-15 עד 20 שנה
30	למעלה מ-20 שנה
5. (א) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל מקום כדי לברר אם ממלאים אחרי הוראות חוק עזר זה.
 (ב) לא יפריע אדם לראש המועצה מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
6. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 50 לירות.
7. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לעזתה (עקירת עצים), תשי"ט—1958". השם

נתאשר.
 כ"ב בחשוון תשי"ט (5 בנובמבר 1958)
 ראש המועצה האזורית עזתה
 (חמ 8008)

ישראל בריהודה
 שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-מוצקין בדבר רשיונות לרוכלים והפיקות עליהם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית קרית-מוצקין חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה — "המועצה" — המועצה המקומית קרית-מוצקין; "ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב לענין חוק עזר זה; "רוכל" — כמשמעותו בפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ²; "ועדת הסעד" — ועדת הסעד שנבחרה על ידי המועצה; "עגלה" — כל אמצעי הובלה הנסחב או הנדחה בכוח אדם או בכוח בעלי חיים או בכוח מיכני; "מפקח" — אדם שראש המועצה הרשהו בכתב לפקח על מילוי הוראות חוק עזר זה; "רשיון עונתי" — רשיון ארעי שתקפו לעונה מסוימת; "רשיון רגיל" — רשיון שאינו עונתי; "רשיון" — רשיון עונתי או רשיון רגיל שניתן לפי חוק עזר זה.	הגדרות
2. (א) לא יעסוק אדם כרוכל אלא על פי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון. (ב) בעל רשיון חייב למלא אחרי תנאי הרשיון.	רשיון כרוכל
3. (א) לא ישתמש רוכל בעגלה לצורך עסקו, אלא אם ניתן לו, נוסף על הרשיון לפי סעיף 2, רשיון לשימוש בעגלה מאת ראש המועצה. (ב) הוראות סעיף קטן (א) אינן חלות על רוכל המשתמש בעגלה שלגביה נדרש רשיון על פי סעיף 3 לפקודת התעבורה ³.	רשיון לשימוש בעגלה
4. (א) הרוצה ברשיון יגיש לראש המועצה בקשה בטופס שיקבע וימציא כל מסמך וידיעה בקשר לרשיון לפי דרישת ראש המועצה. (ב) רוכל הרוצה לחדש את רשיונו, יגיש בקשה על כך חדשים לפני פקיעתו.	בקשה לרשיון וחיידושו
5. (א) מתן רשיון או סירוב לתתו קביעת תנאי נתינתו, התלייתו וביטולו מסורים לשיקול דעתו של ראש המועצה. (ב) לא יינתן רשיון אלא על פי המלצת ועדת הסעד, וכשאין ועדה כזו — על פי המלצת לשכת הסעד המקומית. (ג) לא יינתן רשיון לרוכל המוכר מצרכי מזון או צעצועים לילדים אלא לאחר שהמציא תעודה רפואית, המעידה שמצב בריאותו אינו מסכן את בריאות לקוחותיו.	מתן רשיון ונתינתו
6. רשיון רגיל יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר תאריך נתינתו ורשיון עונתי יפקע בתאריך שצויין בו.	פקיעת הרשיון

¹ ע"ר 1941, חו"ס 1 מס' 1154, עמ' 119.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.
³ חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ה, עמ' 1271.

7. רוכל ישא את רשיונו עמו בשעה שהוא עוסק בעסקו ויראהו למפקח או לשוטר בכל עת שיידרש לכך.
8. רוכל המשתמש בעגלה יקבע על צדה האחורית של עגלתו, במקום נראה לעין, מספר שנקבע לו על ידי ראש המועצה.
9. בעד מתן רשיון או הידושו תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, ואם ניתן רשיון רגיל לאחר 30 ביוני, תשולם לאותה שנה מחצית האגרה בלבד.
10. אם אין הוראה אחרת בפקודת התעבורה או בתקנות שהותקנו על פיה, רשאי ראש המועצה לדרוש שכל עגלה תתאים לתבנית שאושרה על ידי המועצה והוצגה במשרדה.
11. לא יעסוק רוכל בעסקו —
 (1) ברחוב או במקום ציבורי באופן שהתעסקותו מהווה מכשול לרבים;
 (2) בכניסה לבנין או במעבר בין בנינים.
12. לא יעמיד רוכל ולא יניח, לא ירשה ולא יגרום להעמיד או להניח ברחוב או במקום ציבורי, עגלה, דוכן, תבנית, מגש או סחורה שלא בשעת עיסוקו או כשאינו נמצא במקום.
13. (א) שוטר או מפקח רשאי לצוות על רוכל לסלק את עגלתו או את דוכנו ממקום שהם מצויים בו אם יש בכך משום עבירה על הוראות חוק עזר זה.
 (ב) לא סילק רוכל עגלתו או דוכנו לאחר שנצטווה על כך בהתאם לסעיף קטן (א), רשאי שוטר או מפקח לסלק אותה עגלה או אותו דוכן, בין בעצמו ובין על ידי אחרים, למקום ההנחה לעגלות הקרוב ביותר או לכל מקום קרוב אחר שבו התנועה לא תופרע.
14. העובר על הוראה מתוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות.
15. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-מוצקין (רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם) תשי"ט—1958“.

תוספת
(סעיף 9)

שיעור האגרה
בלירות

1	אגרת רשיון לפי סעיף 2
1	אגרת רשיון לפי סעיף 3 (א)

ג. עלוני

נתאשר, ראש המועצה המקומית קרית-מוצקין
 י' בחשון תשי"ט (24 באוקטובר 1958)
 (חט 882111)

ישראל בריהודה
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לראש-פינה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית ראש-פינה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
"מפעל מים" — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמתווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
"רשת פרטית" — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
"אביזרים" — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי ביקורת;
"מד-מים" — מכשיר שהובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
"נכס" — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
"מנהל" — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;
"צרכן" — אדם המחזיק ברשת פרטית;
"המועצה" — המועצה המקומית ראש-פינה;
"רשיון שרברב" — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.
2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום גתינתו.
(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —
(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;
(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.
3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.
(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה:
(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן
(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

הגדרות

רשיון להקמת מפעל מים ולהפעלתו

חיבור למפעל מים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים התכופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה או לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

אגרת הנחת צינור סים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מרמים והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל. (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על-ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתו של מד-המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד-מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה או — את הוצאות התיקון אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

אגרת מים

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המהזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשלום אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לגיקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד-מים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

אספקת מים 551 חוזת

8. (א) המנהל רשאי באישור המועצה ושר הפנים, להחקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין חוזה האספקת המים ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המוערכת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מדרגים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה. (ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראות סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבזו גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי-תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א) רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך תכוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך, ובתקיפות הדרושה לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

מועד התשלום

פסור

ניתוק החיבור

חידוש חיבור שנותק

הפסקת מים

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בבל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מד-מים, לתקנו, לבדוק, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברוז או שסתום וכיוצא באלה;
- (2) לבדוק אם יש בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שטופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

- (ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.
- (ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או הפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.
(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במד-מים ובמיתקנים המובילים את המים למד-המים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי להיב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתנייב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע לו בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא בדין, אם נמסרה לידי האדם שאליה היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.
22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו־6 (ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו־20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והייתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
23. חוק עזר לראש־פינה (אספקת מים), תשי"ז—1957² — בטל.
24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לראש־פינה (אספקת מים), תשי"ט—1958“.

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה 100.—
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) 100.—
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — למגרש שמוקם עליו בנין —
עד 3 חדרים 100.—
לכל חדר נוסף — תוספת של 10.—
4. אגרה התקנת מד"מים (סעיף 6 (ג)) 5.—
5. דמי שכירות מד"מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש 0.700
6. אגרת בדיקת מד"מים (סעיף 6 (ה)) 5.—
7. אגרת תיקון מד"מים (סעיף 6 (ו)) — לחודש 0.500
8. אגרת מים (סעיף 7) — לחודש
(א) במקום שהותקן מד"מים —
לשימוש לכל צרכן — עד 10 מ"ק 1.—
לכל מ"ק נוסף 0.070
- (ב) במקום שלא הותקן מד"מים —
1. לשימוש ביתי — לכל הדר 2.—
2. לשימוש חקלאי — לכל דונם 8.—
9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג)) 10.—
10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה 15.—

נתאשר.
כ"ב באלול תשי"ח (7 בספטמבר 1958)
(חמ 85445)

ישראל בריהודה
שר הפנים

יעקב רובנשטיין
ראש המועצה המקומית ראש־פינה

² ק"ח 722, תשי"ז, עמ' 1758.